

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

To, co bývaly kapitán zlínské policie Alexej Žák konstatoval v svém "Memorandu pro pana presidenta", které bylo otištěno v českém tisku počátkem srpna 1991, bohužel nepatřilo k fiktivním představám. Skutečnost, zda se, v mnohém předčila nejbujnější fantazii: Nejenom tenkrát, ale i později. Stačí mít jen dokořan otevřené oči

a dívat se pozorně kolem sebe. Protože i zdánlivě nespojitelné věci spolu často velmi úzce souvisejí. Zvláště, když se mozaika událostí doplní činy některých tehdejších resp. současných politických osobností či fakty, jež měly zůstat pro veřejnost utajeny.

(Pokračování z minulého čísla)

Podívejme se třeba na tvrzení někdejšího kapitána kriminální služby Alexeje Žáka, který už tenkrát poukazoval na to, že se "zcela nepokrytý útočí proti nastoupenému kursu ekonomické reformy a zpusobu jejího provádění, že poctiví lidé typu ministra Jána Langose resp. jeho prvního náměstka Jana Rumla jsou neustále napadáni a je požadováno jejich odstoupení pod záminkou nekoncepčnosti, chaosu v ministerstvu, které řídí..." A to, co ve svém dopise prezidentu Václavu Havlovi psal, také zdůvodnil...

Část XVII.

V této souvislosti však dejme do protikladu např. v té době silici aktivitu Trnkovy Československé strany zemědělské coby do nedávna součást Liberální sociální unie (vedle ní tam patřila až do roku 1993 i Československá strana socialistická a do roku 1994 také strana Zelených, o jejím vzniku kolovaly už od roku 1990 prapodivné pověsti...). Nebo spolupráci tohoto uskupení s Komárkovou a nověji Zemanovou sociálně demokratickou stranou. Či počátkem roku 1995 s pomocí profesora ing. Františka Trnky, CSc., vytvoření Českomoravské strany středu. Soudnému člověku musí být jasné, z kterých to pozice se útočí a proč.

PAVOUK SPRÁDA SÍŤ DÁL...

Zamysleme se třeba ale také nad tím, proč lidé vyhození z vnitřní či zpravodajských služeb přecházejí právě sem... Proč přešel do služeb sociální demokracie například někdejší náměstek ředitele Federální bezpečnostní informační služby Jaroslav Bašta. Co v téže straně dělají bývalí vojenští prokurátoři, ředitelé

inspekce ministra vnitra a podobně? Hlavně však, kdo za tím vším stojí...

(Někdy na přelomu října a listopadu 1990 se uskutečnila zajímavá schůzka v Brně. V jisté soukromé restauraci. A pochopitelně tajně. Údajně ji měl zorganizovat a vlastně také řídit bývalý ředitel Úřadu na ochranu ústavy a demokracie - později FIS, ještě později FBIS, dnes BIS - ing. Jiří MÜLLER, stoupenec Jaroslava Šabaty a v letech 1991 až 1992 poslanec ČNR a předseda bezpečnostního výboru českého parlamentu, v současnosti vedoucí funkcionář Svobodných demokratů, někdejšího Občanského hnutí. Účastníci? Předseda Občanského hnutí - dnes strany Svobodných demokratů - a tehdejší místopředseda federální vlády a ministr zahraničí Jiří Dienstbier, místopředseda téže vlády Pavel Rychecký, poslanec Federálního shromáždění, později sociální demokrat Petr Kůčera, bratři Čarnogurský ze Slovenska a snad při i v té době místopředseda Federálního shromáždění pan Jiřínský, sed rovněž sociální demokrat... Neoficiální zdroje připouštějí, že na onom setkání byli přítomni představitelé DAK MOVA Šušovic - od léta 1991 Bratislava. Předmět jednání se měl vztahovat k ustavněprávnímu uspořádání československého státu. A snad i k jiným věcem...)

Čtenář jistě namítne, že informace o soukromé schůzce v Brně s tématem nijak nesouvisejí. Opak je však zřejmý pravdou. Vzpětí poté se totiž ustavila v moravské metropoli Brně tzv. Moravskoslezská rada, která se prohlásila za jakéhosi reprezentanta "moravského národa" a Země moravskoslezské. A začala podle toho i jednat. Pochopitelně v intencích "slušovické mafie" a na základě plánu již vypracovaných. Nevěříte? Pak můžeme posloužit další schůzkou...

Přibližně koncem 10. listopadu 1991 se kdesi na Slovensku (i když to mohlo být třeba také na Moravě) sešlo pár politiků. Říkejme tomu

jakýsi koordinační výbor, kterému předsedal docent ing. František Čuba, CSc. Za stůl společně s ním zasedli tehdejší předseda slovenské vlády Ján Čarnogurský, předseda Československé strany zemědělské a Liberální sociální unie tehdy ještě docent ing. František Trnka, CSc., pánové Vladimír Mečiar, Vítězslav Prokeš a dva vysocí důstojníci někdejší Státní bezpečnosti z Prahy. Účel setkání byl definován jednoznačně: měli připravit scénář politické destabilizace na Slovensku a na Moravě. A to dosti podrobně.

(Lze říci, že budoucnost, či v našem případě už dnes minulost, dala obsah předěsých řádků za pravdu. Pokus o destabilizaci Slovenska a Moravy tedy opravdu byl, federace se nakonec rozpadla, pan profesor ing. František Trnka, CSc., a několik jeho politických stran destabilizovali donedávna zemědělství a dnes ve spolupráci se Zemanovou sociální demokracií a komunisty se o to též pokoušejí v rámci bezpečnosti státu. A docent ing. František Čuba, CSc.? Jeho DAK MOVA utekla s obrovským mnohamiliardovým majetkem z Českých zemí na Slovensko, aniž se jim cokoliv stalo...)

prý koncipovala i varianta úzkých vazeb na Ruskou federaci a osobu Borise Jelcina. Ve smyslu hesla: Nebojte se, oni nám pomohou a nenechají nás padnout, všechno, co budeme potřebovat, bude z Ruska...

(Zavedeného setkání neexistuje zápis. To, že se uskutečnilo, však bylo potvrzeno z několika na sobě nezávislých pramenů. Stejně tak předmět jednání lze považovat za autentický. Dokazuje to i následující vývoj v celém regionu: Několik dní po zmíněné schůzce skupina nacionálně laděných poslanců Slovenské národní rady navrhla na jejím následném plenárním zasedání uzнат Moravskoslezskou radu coby rovnoprávného partnera slovenského parlamentu... Naštěstí, ti rozumnější poslanci, nezasvěcení do předchozích záulisních "čachrů", uvedenou variantu briskně odmítli. Pokusy diskreditovat ekonomickou reformu a Václava Klause tu byly též. Rozdělení federace rovněž. Nabídka Moravy na spojení ze Slovenskem také. Pokusy o těsnější spojení s Ruskem jakbysmet... Ostatně, současný politický vývoj na Slovensku potvrzuje, že onen scénář skutečně existoval...)

Vraťme se však k našemu tématu schůzky, konané dne 10. listopadu 1991. V podstatě lze říci, že zde bylo vytyčeno několik základních bodů. Zejména vytvořit ve veřejném mínění situaci, jež by tehdy v dohledné době zapříčinila odchod Václava Havla z funkce presidenta republiky. Dále pak vyvíjení tlaku ze strany Slovenska na "moravské" citění tak, že Slováci v případě získání nezávislosti nabídnou Moravanům spojení obou územních celků ve formě federace či konfederace... Dalším cílem měla být pak příprava propagandistické akce na zpočybění radikální ekonomické reformy, jež by přivodila pád Václava Klause a jeho nahrazení daleko poddajnějším politikem. V souvislosti s tím se

Čili, vezmeme-li v úvahu vazby lidí z DAK MOVA na určité politické strany a politiky, není o čem diskutovat. A stejně tak: Pokud budeme uvažovat rozumně a soudně, velmi rychle musíme přijít na to, že s tzv. registrací DAK MOVA v Bratislavě nebylo všechno v pořádku. Prostě, byl tam jakýsi zámeč, jakási ústřední politická linie, a to nejen z hospodářského hlediska. Hrál se o hodně, a nasvědčovala tomu i ona zmíněná tajná schůzka politiků za předsednictví pana docenta ing. Františka Čuby, CSc. Ale o tom podrobněji v některých dalších částech našeho seriálu...

PODIVNÁ HRA KOLEM ODVOLÁNÍ

"Z levého břehu se útočí proti nastoupenému kursu ekonomické

reformy a způsobu jejího provádění. Poctiví lidé typu ministra Langose jsou neustále napadáni a je požadováno jejich odstoupení pod záminkou nekoncepcnosti, chaosu na ministerstvech, která řídí... Zapomíná se však na to, že právě jejich resorty jsou plné bývalých komunistů, snažících se správné fungování ministerských aparátů znemožnit... (Tenhle citát z MEMORANDA PRO PANA PREZIDENTA jsme už jednou, tuším minule, uvedli. Pokud se k němu vrátíme znovu, tak v poněkud odlišných dimenzích. Jde totiž o snahu "slušovické mafie" získat spojení na místech téměř nejvyšších. Nikoliv proto, aby mohli praktikovat své "podivné hry". Spíše se chtějí zbavit těch, kdož jim tom překážejí. A bez podpory shora to stěží dokážou...)

Ano. Do tohoto světla bylo v té době třeba stavět postoje českého premiéra Petra Pitharta, jenž obhájoval "komunisty na vedoucích hospodářských funkcích s tím, že nemáme dostatek odborníků a že to jsou ve své většině lidé na správných místech, který vstoupili do KSČ proto, aby mohli něčeho dosáhnout, což by jinak nebylo možné... Nyní si tyto Pithartem obhájované tzv. odborníky zakládají svoje vlastní soukromé firmy fungující souběžně se státními podniky, jež řídí...". tvrdil ve svém memorandu kapitán Alexej Žák. Jak vidno z dosavadních údajů, shromážděných v celém tomto seriálu, platilo to zejména pro Slušovice. Stačí připomenout akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, vazby na některá mocenská a správní centra na středním stupni řízení... "Je tedy pochopitelné, že státní majetek upadá (v tomto případě družstevní, pozn. autor) a na privátních kotech přibývají závratné sumy". Přičemž, konstatuje bývalý vyšetřovatel ze Zlína, "zrovna takhle pan premiér Petr Pithart, který se jinak snaží všechno vidět a slyšet, neregistruje a naopak napadá lidi, kteří chtějí to chtěli změnit... Např. ministra Kubáta." Proto, že usiloval, i když, jak se později ukázalo, pouze formálně, o nápravu.

(V této souvislosti se sluší připomenout, že ministra Bohumila Kubáta v jistých "časových intervalech ne napadal jen český premiér. Stále častěji se k tomu uchýlil též pan docent ing. František Trnka, CSc., z Československé zemědělské strany, různá sdružení, svazy či unie rodoby "zemědělských odborářů". Rovněž tak "zajímavé" do toho zapadaly cílené demonstrace po městech českých, moravských resp. slovenských... Dokonce by se dalo říci, že

trouání" nebo kontroverzní rozhodování hraničící často s naivitou až neschopností problémy odpovědně řešit. Prostě, pouze citujeme dokument, který vznikl v jisté době, odrazil určitou atmosféru a cosi konstatoval...)

Lze prý dokázat, píše v dopise prezidentu Havlovi kapitán Alexej Žák, že "odvolání ministra bylo dohodnuto mezi českým premiérem a docentem ing. Františkem Čubou, CSc., při jejich jednáních ve

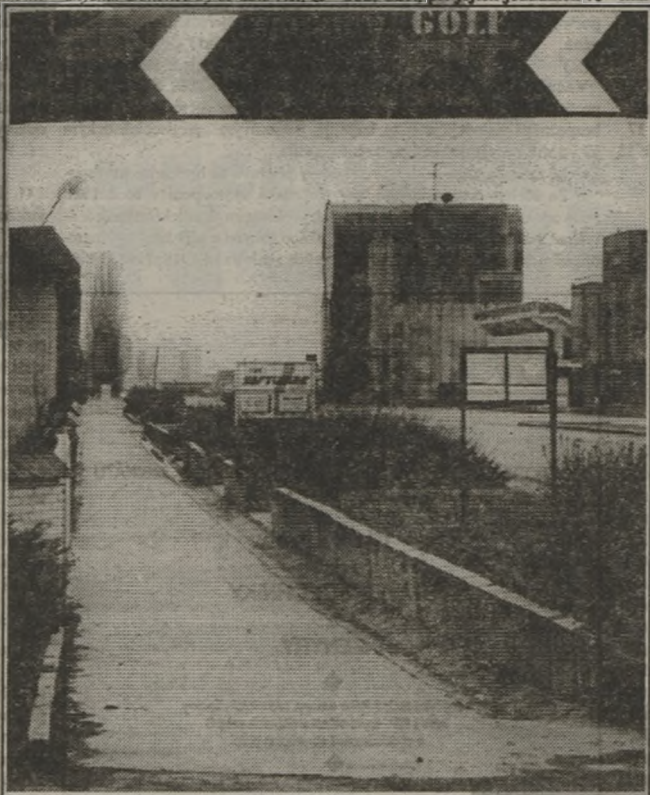
tiška Trnky, CSc., nebo jednoho z hlavních představitelů DAK MOVA Bratislava profesora MVDr. Popesca, DrSc... Lze s tím také spojovat podezřelé časté návštěvy některých "pročubovských" orientovaných čelných představitelů Slušovic v budově českého ministersva zemědělství v té době... O čem asi jednali? A s kým?)

V této souvislosti je také zajímavé, říká zlínský kriminalista, že "předpokládáný spolubojovník ministra Bohumila Kubáta proti hospodářským mafiam, Igor Němec, který byl v té době s obrovskými problémy prosazen do funkce ministra kontroly České republiky, byl trnem v oku premiéra JUDr. Petra Pitharta. Ten se třeba vůbec nepozastavoval nad skutečností, že ještě před nástupem poslance Federálního shromáždění pana Němce do úřadu mu odtud propustili pár nejspolehlivějších a nejtvrdších lidí. Asi věděli proč. Igor Němec už totiž dopředu prohlašoval, že prioritní pro něj budou vedle komunistického majetku právě DAK MOVA Slušovice (dnes Bratislava). Nejen z hlediska minulosti, ale zejména ve vztahu k současnosti. Včetně politického podoubí..."

(Dne 18. listopadu 1991 ministr kontroly Igor Němec prohlásil: Ve Slušovicích probíhá skutečně kontrola, která se chýlí k závěru, ten bude koncem listopadu, kdy ty předběžné výsledky, které nemohu zveřejnit, jsou dost závažné. Jinak Slušovice považují za jeden z nejzávažnějších problémů v této společnosti...)

Brzy na to ministr kontroly České republiky Igor Němec havaroval s osobním autemobilem. Nikoliv svou vinou, ale s přičiněním "neznamých" pachatelů. Do dnešního nebylo nic vyšetřeno. Vlastně se o to nikdo ani nepokoušel... A zaslíbení tvrdí, že od té doby má Igor Němec strach. Proto se prý údajně stáhl a do něčoho raději "nestřiká prsty". Tudíž, ani do slušovické "mafie" ne. Takže pan docent ing. František Čuba, CSc., a spol. tak dosáhli opět svého... (pokračování příště)

Jiří F. PILOUS

existovala vzájemná souvislost, přímé koordinační propojení... Navíc, prosakovaly zprávy o pokusech lidí kolem páni docentů a Františku Čubou a Trnky, kandidátů věd, podpláčet předsedu vlády České republiky. Vezmeme-li v úvahu aféru z počátku podzimu roku 1991, kdy podobným způsobem postupoval tehdejší generální ředitel Agrobanky, nebylo by to zas tak nic neobvyklého. Až na to, že se nic nevyšetřilo, pan ředitel po krátkém pobytu ve vyšetřovací vazbě skončil na svobodě a dodnes se o tom decentně mlčí...)

Ale, vraťme se k ministrově Kubátovi. Nikoliv proto, abychom obhájovali jeho často "rozporuplné minis-

Slušovicích, kam byl pan Petr Pithart údajně pozván řidičem Rapantem (kolik za to onen řidič dostal, jsme už v jedné z minulých částí seriálu psali, pozn autor) - ve skutečnosti však Čubovým nástupcem ve funkci předsedy DAK Slušovice Pavlem Dřhou. Oba slušovičtí bossové zde prý předsedovi české vlády vysvětlili své představy o zemědělství a vyslovili požadavek odchodu Bohumila Kubáta z funkce ministra zemědělství. Premiér údajně názory svých spoluměstníků akceptoval..."

(Ostatně, o tom by svědčily i následné kandidatury na uvedený post ze strany slušovických "potentátů". Například předsedy Československé strany zemědělské docenta ing. Fran-